

**SUCCINTE CONSIDERAȚII REFERITOARE LA
PROPUNEREA ROMÂNIEI DE ÎNFIINȚARE A UNEI
INSTANȚE INTERNAȚIONALE ÎN MATERIE DE TERRORISM**

**BRIEF REMARKS ON ROMANIA’S PROPOSAL TO
ESTABLISH AN INTERNATIONAL COURT ON TERRORISM**

CARMEN MOLDOVAN¹

Rezumat: Recent, România, prin Ministrul Afacerilor Externe a lansat propunerea de instituire a unei Curți Internaționale împotriva Terorismului, o inițiativă la care Spania s-a alăturat. Motivată de proliferarea actelor de terorism și de necesitatea de a le combate în mod eficient prin mijloace juridice de drept penal internațional, propunerea subliniază elementele esențiale pentru înființarea și funcționarea unei astfel de instanțe internaționale și poate fi considerată o provocare în contextul internațional actual. Lucrarea de față îi propune în primul rând prezentarea principalelor caracteristici ale noii instanțe, astfel cum sunt acestea menționate în comunicatele oficiale ale Ministerului Afacerilor Externe, în scopul diseminării informațiilor referitoare la propunerea României, precum și abordarea principalelor dificultăți pe care un astfel de proiect ambițios trebuie să le depășească atât din perspectiva reglementărilor prezente cât și a atitudinii viitoare a statelor față de ea. Ideea centrală a demersului este de a pune în discuție întrebarea dacă înființarea unui nou organism jurisdicțional internațional specializat în acte de terorism ar putea fi considerată o ingerință în competența Curții Penale Internaționale sau o proliferare inutilă a instanțelor internaționale ce ar putea avea ca rezultat crearea de mijloace ineficiente de combatere a actelor de terorism.

Cuvinte-cheie: drept internațional penal, competență, definiția terorismului

Abstract: Recently Romania by the Minister of Foreign Affairs launched the proposal of establishing an International Court against Terrorism, an initiative to which Spain joined. Motivated by the proliferation of acts of terrorism and the need to combat them effectively by legal means of international criminal law, the

---

¹ Lector univ. dr., Universitatea „Alexandru Ioan Cuza” din Iași, Facultatea de Drept,
email: carmenmoldovan@hotmail.com

proposal outlines the essential elements for the establishment and functioning of such an international court and could be considered a challenge in the current international context. This paper aims primarily at presenting the main features of the new court as they are set out in official communications of the Ministry of Foreign Affairs, to help disseminate information related to Romania's proposal, as well as addressing the main difficulties that such an ambitious project will have to encompass in terms of present regulations and especially of future States' attitude towards it. The central idea of the approach is to answer the question whether the establishment of a new international judicial body specialized in acts of terrorism could be considered an interference with the jurisdiction of the International Criminal Court or a unnecessary proliferation of international courts which may result in an ineffective means of combating acts of terrorism.

Keywords: international criminal law, jurisdiction, definition of terrorism

1. Introducere

La 29 septembrie 2015, la New York, în cadrul unui eveniment organizat în marja Adunării Generale a ONU, a fost prezentat inițiativa comună româno-spaniolă cu privire la înființarea unei instanțe internaționale împotriva terorismului, având denumirea "Drumul spre o Curte Internațională contra Terorismului. Idei provocări"².

Unul dintre argumentele aduse în sprijinul creării unei astfel de instanțe internaționale a fost existența unei lacune în efortul internațional de luptă împotriva terorismului și necesitatea articulării unor mecanisme juridice internaționale adecvate pentru combaterea terorismului.

Trebuie precizat că inițiativa creării unei Curți Internaționale împotriva Terorismului a aparținut României, fiind lansată la 9 februarie 2015 de către Ministrul Afacerilor Externe al României, în cadrul Consiliului Afaceri Externe al Uniunii Europene. Ulterior s-a alăturat României Spania și apoi Olanda. În prezent, se vorbește despre inițiativa comună româno-spaniolă de înființare a unei Curții Internaționale împotriva Terorismului.

2. Principalele elemente ale propunerii române cu privire la înființarea unei Curți Internaționale împotriva Terorismului

A fost redactat un proiect de concept cu privire la principalele caracteristici ale unei viitoare Curți Internaționale împotriva Terorismului,

---

² <http://www.asser.nl/about-the-institute/news/combating-terrorism-with-the-tools-of-law-process-of-reflection-on-an-international-court-against-terrorism/> (accesat la 01 iunie 2016).

de c tre experți din România i Spania, cu sprijin din partea Olandei. Din prezentarea propunerii lansate spre dezbateri i consult ri, Curtea Internațional împotriva Terorismului urmeaz s judece orice act de terorism comis dup crearea sa (potrivit principiului neretroactivității), asigurându-se astfel acordarea de asistență statelor cu un sistem juridic slab i în acela i timp oferind un mijloc puternic de descurajare a actelor teroriste³.

Curtea urmeaz s aib jurisdicție complementar atât instanțelor naționale cât i Curții Penale Internaționale, urmând s î i exercite competența doar în situația în care instanțele naționale nu vor dori sau nu vor avea capacitatea de a urm ri i judeca o persoan acuzat de comiterea de acte de terorism. Din informațiile disponibile pe adresa oficial a Ministerului Afacerilor de Externe al României⁴, principiul complementarității urm re te dou obiective. Pe de o parte, se urm re te consolidarea capacității statelor i descurajarea acestora de a proteja terori ti i pe de alt parte, se urm re te ca instanța s î i concentreze acțiunea c tre acele state care nu vor sau nu pot s reprime actele de terorism, din cauza situației interne de la un anumit moment.

2.1. Compunerea Curții

Conform propunerii, Curtea Internațional împotriva Terorismului ar urma s fie foarte asem n toare cu instanțele internaționale penale deja existente i s fie format dintr-un num r de 11-15 judec tori, ale i dintre persoane cu o înalt moralitate, integre i imparțiale, cu competențe recunoscute în domeniul dreptului internațional sau internațional penal, cu aplicarea principiilor reprezent rii geografice echitabile a tuturor sistemelor juridice ale lumii i a egalității de gen.⁵

Similar instanțelor penale internaționale, mecanismul procedural al Curții va fi definit în funcție de principiile generale derivate din dreptul intern al statelor i va presupune mai multe grade de jurisdicție care s permit atacarea hot rârilor, precum i un Birou al Procurorului.

---

³ B. Aurescu, *Does the world need an international court against terrorism*, 29 noiembrie 2015, text disponibil la adresa: <https://www.weforum.org/agenda/2015/11/does-the-world-need-an-international-court-against-terrorism/> (accesat la 03 iunie 2016).

⁴ <http://www.mae.ro/node/34523> (accesat la 01 iunie 2016).

⁵ <http://www.mae.ro/node/34523> (accesat la 01 iunie 2016).

Spre deosebire de structura actuală a instanțelor penale internaționale, se propune ca aceasta să aibă un element nou, constând în crearea unei „forțe multinaționale de poliție și securitate”, care să funcționeze în cadrul Biroului Procurorului, cu atribuții de a interveni în acele situații în care un stat nu ar dori sau ar fi în imposibilitate să coopereze în derularea anchetei și în procesul de adunare a probelor la nivel transnațional.

2.2. Modalitatea de înființare a Curții

În privința modului de creare a acestei instanțe, sunt avute în vedere două posibilități: crearea Curții printr-un tratat internațional, negociat în cadrul unei conferințe internaționale în cadrul Organizației Națiunilor Unite și a doua, crearea sa printr-o rezoluție a Consiliului de Securitate al ONU.

Propunerea arată avantajele înființării unei astfel de instanțe internaționale prin rezoluție a Consiliului de Securitate al ONU, în temeiul dispozițiilor Capitolului VII al Cartei ONU⁶, constând în stabilirea caracterului universal al jurisdicției și rapiditatea acțiunii, având ca exemple instanțe penale internaționale create în acest mod și care funcționează încă (Tribunalul Penal pentru fosta Iugoslavie⁷, Tribunalul Penal pentru Rwanda⁸

---

⁶ Capitolul VII din Carta ONU are denumirea „Acțiunea în caz de amenințări împotriva păcii, de încălcare a păcii și de acte de agresiune” și reglementează atribuțiile Consiliului de Securitate al ONU în materia meninutării păcii și securității internaționale, în cazuri de amenințări a păcii și comiterea actelor de agresiune, când poate fi autorizat folosirea forței armate. România a devenit membru al ONU la 14 decembrie 1955, prin Rezoluția Adunării Generale a ONU A/RES/995 (X).

⁷ Tribunalul Penal Internațional pentru fosta Iugoslavie a fost înființat prin Rezoluția 827 a Consiliului de Securitate, adoptată la 25 mai 1993, pentru a judeca persoanele presupuse responsabile de războaie comise la începutul anilor '90 pe teritoriul fostei Iugoslavii. Sediul Tribunalului a fost stabilit la Haga. Informații detaliate despre organizarea, competența și cauzele soluționate sunt disponibile la adresa: <http://www.icty.org/> (accesat la 11 iunie 2016).

⁸ Tribunalul Penal pentru Rwanda a fost înființat prin Rezoluția 955 a Consiliului de Securitate al ONU, adoptată la 8 noiembrie 1994, amendată prin Rezoluția 1165 din 30 aprilie 1998, Rezoluția 1329 din 30 noiembrie 2000, Rezoluția 1411 din 17 mai 2002 și Rezoluția 1431 din 14 august 2002, în scopul judecării persoanelor vinovate de actele de genocid din Rwanda și alte încălcări grave ale dreptului internațional în Rwanda sau de către persoane din statele vecine, în perioada 1 ianuarie-31 decembrie 1994. Sediul Tribunalului a fost la Arusha (Tanzania). Activitatea sa a încetat la 31 decembrie 2015. Informații detaliate despre

i Tribunalul Special pentru Liban⁹). Se poate proceda de această manieră doar prin calificarea terorismului ca amenințare la adresa păcii și securității internaționale.

Spre deosebire de această modalitate, în opinia noastră, adoptarea unui tratat internațional în cadrul ONU ar presupune o procedură care poate avea o durată îndelungată, până la convenirea asupra conținutului clauzelor sale, urmată apoi de etapa de exprimare a consimțământului statelor de a fi legate de asemenea dispoziții și intrarea în vigoare a acestuia și înființarea efectivă a instanței. De altfel, redactorii propunerii menționează că o astfel de modalitate prezintă riscul devierii discuțiilor și nefinalizarea negocierilor.

2.3. Raportul dintre Curtea Internațională împotriva terorismului și Curtea Penală Internațională

În ceea ce privește raportul dintre această instanță și Curtea Penală Internațională¹⁰, redactorii propunerii pun accentul pe principiul subsidiarității, în sensul că pentru faptele care pot fi calificate crime împotriva umanității, competența prioritară va aparține Curții Penale Internaționale. În acest scop, se are în vedere inserarea unei dispoziții în actul constitutiv al Curții împotriva Terorismului care să prevadă excluderea competenței acesteia în situația în care Curtea Penală Internațională exercită urmărirea penală a unei anumite fapte sau aceasta este în faza de judecată.

Consacrarea expresă a priorității Curții Penale Internaționale este susținută de redactorii propunerii prin mai multe argumente: încercările euate de a extinde competența Curții Penale Internaționale a infracțiunii de

---

organizate, cauzele soluționate, sunt disponibile la adresa: <http://unictr.unmict.org/> (accesat la 11 iunie 2016).

⁹ Tribunalul Special pentru Liban este cea mai recentă instanță penală internațională. A fost inaugurat la 1 martie 2009, cu sediul la Haga, urmare a acordului între ONU și Guvernul libanez, semnat la 23 ianuarie 2007. Această instanță este independentă și are competența de a judeca persoanele acuzate de atentatul din 14 februarie 2005, care a cauzat 22 de morți (printre care fostul prim-ministru Rafik Hariri) și rănirea mai multor persoane. Detalii cu privire la competența, organizarea, procesele pe rol și hotărârile pronunțate, sunt disponibile la adresa: <http://www.stl-tsl.org> (accesat la 11 iunie 2016).

¹⁰ Statutul de la Roma cu privire la Curtea Penală Internațională a fost semnat 17 iulie 1998 și a intrat în vigoare la 1 iulie 2002. În prezent, are 123 de părți. România a semnat Statutul la 7 iulie 1999, l-a ratificat prin Legea nr. 111/2002 din 11 martie 2002, publicată în M. Of. nr. 211 din 28 martie 2002 și a depus instrumentul de ratificare la 11 aprilie 2002. Sediul Curții Penale Internaționale este la Haga.

terorism, atât de la momentul negocierii Statutului acesteia, cât și anul 2009; necesitatea consolidării competenței acesteia în privința celor mai grave infracțiuni internaționale (genocid, crime împotriva umanității și crime de război, definite conform Statutului său); speranța că state care nu au devenit părți la Statutul Curții Penale Internaționale (cum sunt Statele Unite ale Americii) vor avea o abordare diferită în privința acestui mijloc de combatere a terorismului. Având în vedere toate aceste aspecte, se consideră că este necesară o abordare nouă în lupta de combatere a terorismului, iar argumentele enumerate sunt de natură să confere legitimitate acestui demers.

3. Dificultăți în procesul de creare a Curții împotriva Terorismului

3.1. Inexistența unei definiții general acceptate a terorismului

Principala dificultate în crearea Curții, astfel cum afirmă și redactorii propunerii, este legată de lipsa unei definiții generale unitare a terorismului, în dreptul internațional public. Până în prezent, în materie de terorism, la nivelul Organizației Națiunilor Unite au fost adoptate mai multe tratate internaționale speciale¹¹, ce reglementează diferite aspecte ale faptelor de terorism - încheiate la nivel universal: *Convenția pentru prevenirea și reprimarea infracțiunilor împotriva persoanelor care se bucură de protecție internațională, inclusiv agenților diplomatici* (1973), *Convenția internațională împotriva luării de ostatici* (1979), *Convenția internațională pentru reprimarea atentatelor teroriste* (1997), *Convenția internațională pentru reprimarea finanțării terorismului* (1999), *Convenția cu privire la infracțiuni și alte acte comise la bordul aeronavelor* (1963), *Convenția pentru reprimarea capturării ilicite a aeronavelor* (1970), *Convenția pentru reprimarea actelor ilicite împotriva siguranței aviației civile* (1971), *Convenția privind protecția fizică a materialelor nucleare* (1980), *Protocolul privind reprimarea actelor ilicite de violență în aeroporturile care deservește aviația civilă internațională, adițional la Convenția pentru reprimarea actelor ilicite împotriva siguranței aviației civile* (1988), *Convenția pentru reprimarea actelor ilicite împotriva siguranței navigației maritime* (1988), *Protocolul pentru reprimarea actelor ilicite împotriva*

---

¹¹ Textul integral al acestor tratate internaționale, precum și informații detaliate cu privire la statele părți sunt disponibile la adresa: https://treaties.un.org/Pages/DB.aspx?path=DB/studies/page2_en.xml (accesat la 01 iunie 2016).

siguranței platformelor fixe situate pe platoul continental (1988), *Convenția privind marcarea explozivilor plastici în scopul detectării* (1991) - și la nivel regional: *Convenția Organizației Statelor Americane privind prevenirea și pedepsirea actelor de terorism luând forma infracțiunilor împotriva persoanelor și de extorcare conexe, care sunt de importanță internațională* (1971), *Convenția europeană pentru reprimarea terorismului* (1977), *Convenția regională a Asociației Asiei de Sud-Est pentru Cooperare Regională privind reprimarea terorismului* (1987), *Convenția arabă privind reprimarea terorismului* (1998), *Convenția Organizației Conferinței Islamice privind combaterea terorismului internațional* (1999), *Convenția Organizației Națiunilor Africane privind prevenirea și combaterea terorismului* (1999), *Tratatul privind cooperarea dintre statele membre ale Comunității Statelor Independente în combaterea terorismului* (1999).

Una dintre principalele probleme cu care se va confrunta o instanță internațională specializată în judecarea actelor de terorism va fi stabilirea competenței *rationae materiae*, respectiv, stabilirea elementelor constitutive ale actelor de terorism pe care să le judece, în condițiile în care în prezent nu există o definiție generală și universal acceptată a terorismului în dreptul internațional, ceea ce pune problema respectării principiului *nullum crimen sine lege, nulla poena sine lege*¹².

Încercări de a defini infracțiunea de terorism au existat încă din timpul Ligii Națiunilor, urmare a refuzului instanței supreme italiene de a extrăda persoanele suspecte de asasinarea Regelui Alexandru I al Iugoslaviei în timp ce se afla în Franța¹³.

Propunerea româno-spaniolă menționează această dificultate, iar pentru depășirea impasului se are în vedere alegerea unui numitor comun în abordarea definirii actelor de terorism, având ca punct de pornire enumerarea actelor care constituie terorism în convențiile sectoriale existente în această materie la nivelul ONU și stabilirea următoarelor elemente constitutive ale actelor de terorism: intenția actului comis de a răspândi teama sau de a constrânge autoritățile, gravitatea actului și caracterul transnațional al acestuia. Definirea clară, previzibilă și completă a fiecăruia dintre elementele

---

¹² B. van Ginkel, *How to Repair the Legitimacy Deficit in the War on Terror: a Special Court for Dealing with International Terrorism?*, în *Challenges in a changing world*, ed. de J. Zwaan, E. Bakker, S. van der Meer, The Hague: T.M.C. Asser Press, 2009 p. 150.

¹³ <http://www.mae.ro/node/34523> (accesat la 01 iunie 2016).

constitutive va prezenta dificultăți, în mod particular intenția de a cauza teroare și a constrânge o autoritate (*dolus specialis*), cât și elementul transnațional.

Contextul inexistenței unei definiții universale din cauza lipsei de voință a statelor în a ajunge la un consens în această privință și proliferarea actelor de terorism, în ciuda măsurilor de combatere luate la nivel individual de către state și la nivel internațional în cadrul organizațiilor internaționale, conturează perspectivele dificile ale aplicării viitoare în practică a elementelor definiției ce ar fi cuprins în textul actului constitutiv al Curții. Cu alte cuvinte, redactarea și adoptarea unei definiții care să fundamenteze activitatea acestei viitoare instanțe reprezintă doar una dintre dificultăți, care o dată depășită, va fi înlocuită de o altă, ce se poate dovedi decisiv în privința funcționării eficiente a instanței.

În privința definirii actelor care vor intra în competența Curții, din punct de vedere tehnic apare întrebarea dacă noțiunea trebuie precizată în actul constitutiv reprezentat de un tratat internațional, în rezoluția Consiliului de Securitate sau ar fi mai adecvată abordarea de tip hibrid, ce presupune definirea actelor de terorism potrivit legislației naționale a unui stat (a statului pe teritoriul căruia au fost comise actele), care prezintă riscul fragmentării interpretării asupra noțiunii¹⁴.

În opinia noastră, indiferent de modalitatea care ar fi aleasă pentru constituirea Curții și definirea actelor supuse competenței acesteia, o atenție deosebită va trebui acordată precizării comprehensive a elementelor definitorii acestora, proces de o complexitate deosebită, pentru a se crea premisele unei funcționări efective și eficiente a instanței, care va verifica îndeplinirea cerințelor stabilite pentru fiecare dintre elementele actelor următoare și judecate.

Potrivit unor opinii, se subliniază identitatea între această enumerare și definiția dată actelor de terorism de Tribunalul Special pentru Liban¹⁵, dată în Decizia interlocutorie din 26 februarie 2011 a Camerei de apel asupra

---

¹⁴ <http://www.mae.ro/node/34523> (accesat la 01 iunie 2016).

¹⁵ L. Pantaleo, O. Ribbelink, *The Establishment of a Special Court against Terrorism*, publicat la adresa: <http://www.ejiltalk.org/?s=international+court+on+terrorism> (accesat la 29 mai 2016).

dreptului aplicabil¹⁶, în care această instanță a încercat să lămurească mai multe noțiuni, printre care și pe cea de terorism.

Decizia plasează în dreptul internațional cutumiar infracțiunea de terorism, încercând să lămurească această noțiune aflată în dezbatere de mai mult de un secol¹⁷, însă a fost supusă mai multor analize critice, având în vedere amplitudinea posibilelor consecințe în viitor în planul dreptului internațional cât și în abordarea acestui concept la nivelul dreptului intern al statelor în urmărirea și sancționarea actelor de terorism¹⁸.

3.2. Delimitarea conceptuală de alte infracțiuni internaționale grave

O altă dificultate în definirea actelor care vor intra în competența Curții Internaționale împotriva Terorismului este dată de diferențierea actelor în funcție de comiterea lor în timp de pace sau în timp de război. Din această perspectivă, este necontestat faptul că actele de terorism comise în timp de război sunt guvernate de regulile conflictelor armate și, în funcție de particularități de modul de comitere se pot constitui în crime de război în cazul în care au loc violări grave ale regulilor dreptului internațional umanitar.

Dacă în această ipoteză calificarea actelor este cel puțin parțial clară, în privința regulilor aplicabile actelor comise în timp de pace există incertitudini subliniate de doctrină, incertitudini favorizate și de faptul că în ciuda numeroaselor convenții sectoriale adoptate la nivelul ONU în materie de terorism, acestea au aplicabilitate doar dacă actele comise într-un domeniu

---

¹⁶ Textul integral al Deciziei poate fi consultat la adresa: <http://www.stl-tsl.org/en/documents/relevant-law-and-case-law/stl-casebooks/2404-stl-casebooks-2011> (accesat la 11 iunie 2016).

¹⁷ M.P. Scharf, *Special Tribunal for Lebanon Issues Landmark Ruling on Definition of Terrorism and Modes of Participation*, Volume 15 Issue 1, 2011, disponibil la adresa: <https://www.asil.org/insights/volume/15/issue/6/special-tribunal-lebanon-issues-landmark-ruling-definition-terrorism-and> (accesat la 02 iunie 2016); S. Kirsch, A. Oehmichen, *Judges gone astray: The fabrication of terrorism as an international crime by the Special Tribunal for Lebanon*, în *Durham Law Review Online*, 2009, Volume 1, pp. disponibil integral la adresa: https://www.academia.edu/11365795/Judges_gone_astray_The_fabrication_of_terrorism_as_an_international_crime_by_the_Special_Tribunal_for_Lebanon (accesat la 29 mai 2016).

¹⁸ L. Pantaleo, O. Ribbelink, *op. cit.*.

de aplicare al unei astfel de convenții¹⁹ (luarea de ostatici a persoanelor care fac parte din personalul diplomatic).

Propunerea româno-spaniolă nu face precizări în această privință, ceea ce poate conduce la concluzia că se are în vedere crearea unei instanțe specializate care să aibă în competența sa atât actele de terorism comise în timp de pace, cât și cele comise în timp de război.

Pe de altă parte, dacă în competența Curții împotriva Terorismului vor intra acte comise în timp de conflict armat, apare problema intens dezbătută și care nu are deocamdată o soluție la nivel internațional, a calificării juridice a actelor comise de forțele armate ale unui stat angajat în conflict, care pot constitui acte de terorism, aspect care a împiedicat adoptarea unei convenții generale asupra terorismului.

În considerarea atributelor sale, statul poate exercita în timp de conflict armat, prin forțele sale militare, acte care să se circumscrie principiului suveranității și pentru care statul nu poate fi tras la răspundere pe plan internațional. Totodată, statul ca subiect de drept internațional, nu poate fi subiect activ al unei infracțiuni internaționale, deci, Curtea împotriva Terorismului nu va putea urmări și judeca decât persoane fizice.

Într-o opinie, trecerea în competența Curții împotriva Terorismului doar a actelor comise în timp de pace ar putea genera situații în care anumite acte să fie excluse din jurisdicția sa, în cazul în care au fost comise acte ce pot fi calificate ca terorism dar statul-victimă s-a angajat ulterior în operațiuni militare pe teritoriul unor state străine unde au fost localizați membri ai unor grupuri teroriste, ca răspuns la atacuri, generând astfel o stare de conflict armat internațional, supus regulilor conflictelor armate²⁰. Este dat exemplul Statelor Unite ale Americii care exercită activități armate în Orientul Mijlociu împotriva organizațiilor teroriste DAESH (Stat Islamic/ISIL) și Al Qaida.

S-ar ajunge astfel la consecințe paradoxale în privința punerii în aplicare a regulilor în materie de terorism și a eficienței instituirii unui mecanism special de combatere a actelor de terorism.

Propunerea nu conține referiri la organizațiile teroriste și dacă acestora ar trebui să li se aplice un anumit regim juridic.

---

¹⁹ L. Pantaleo, O. Ribbelink, *op. cit.*.

²⁰ *Ibidem.*

3.3. Identificarea modalității adecvate de înființare a Curții

În ceea ce privește modalitatea concretă de înființare a Curții - adoptarea unei rezoluții a Consiliului de Securitate prezintă avantajul tehnic de a avea caracter obligatoriu pentru toți membrii ONU, în timp ce încheierea unui tratat internațional ar produce efecte juridice doar față de statele părți, potrivit principiului relativității efectelor tratatelor internaționale, consacrat de art. din Convenția de la Viena din 1969 cu privire la dreptul tratatelor.

Crearea prin rezoluție a Consiliului de Securitate, în ciuda folosirii anterioare a acestei modalități, ar putea ridica semne de întrebare cu privire la legitimitatea unui astfel de demers. Însă, această variantă nu trebuie neglijată, cu atât mai mult cu cât Consiliul de Securitate al ONU, prin *Rezoluția nr. 2178 (2014)* a afirmat că terorismul, în toate formele sale de manifestare constituie una dintre cele mai grave amenințări la adresa păcii și securității internaționale și a subliniat că actele de terorism sunt infracțiuni și sunt nejustificate, indiferent de motivația lor și de calitatea persoanelor care le comite.²¹

Rezoluția pune în vedere statelor membre să ia în legislația lor internă măsuri de suprimare, combatere, urmărirea și incriminare a faptelor constând în recrutarea, organizarea, transportul și echiparea persoanelor care comit astfel de acte de terorism. De remarcat în mod deosebit este referirea acestei rezoluții și stabilirea domeniului ei de aplicare la o nouă categorie juridică - luptători teroriști străini (*foreign terrorist fighters*). Mai mult, unele dintre dispozițiile sale au ca destinatari această categorie de persoane, prin cererea adresată luptătorilor teroriști străini de a se dezarma și de a înceta orice act terorist și participarea la conflict (în paragraful 1, teza a II-a), punându-se problema creării de obligații internaționale pentru indivizi.²²

Acest demers al Consiliului de Securitate se înscrie într-o listă apreciabilă de acte adoptate care condamnă actele de terorism în diferite

---

²¹ Rezoluția Consiliului de Securitate al ONU nr. 2178 (2014), adoptată la 24 septembrie 2014, disponibilă la: http://www.un.org/en/sc/ctc/docs/2015/SCR%202178_2014_EN.pdf (accesat la 04 iunie 2016).

²² A. Peters, *Security Council Resolution 2178 (2014): The "Foreign Terrorist Fighter" as an International Legal Person*, Part I, publicat la 20 noiembrie 2014, disponibilă la adresa: <http://www.ejiltalk.org/security-council-resolution-2178-2014-the-foreign-terrorist-fighter-as-an-international-legal-person-part-i/> (accesat la 04 iunie 2016).

forme, încă din 1985, ceea ce poate constitui un aspect deosebit de important în definirea elementului *opinio juris* al unei reguli cutumiare în privința calificării terorismului și a definirii sale²³.

3. Concluzii

Adoptarea unei definiții universal acceptate a terorismului constituie unul dintre cele mai dezbătute și controversate demersuri în dreptul internațional public. În ciuda lipsei unei astfel de definiții, preocuparea statelor a fost constantă în a considera diferite aspecte ale actelor de terorism ca acte indezirabile și condamnabile, ceea ce s-a reflectat în textele tratatelor specializate la nivelul ONU și la nivel regional. Cifra este una considerabilă și reflectă pe deplin dorința statelor de a reglementa faptele de terorism, neajungerea la un consens cu privire la o definiție generală constituind impasul temporar al uniformizării voinței statale la nivel internațional.

Lipsa unei astfel de definiții nu poate fi văzută ca un impediment în a defini în actul constitutiv al unei viitoare instanțe specializate în materie de terorism, elementele constitutive ale actelor care vor intra în competența sa, pornind de la aspectele reglementate de convențiile speciale.

Propunerea de înființare a unei astfel de instanțe relevă dificultățile pe care o astfel de inițiativă trebuie să le depășească, însă în contextul proliferării actelor de terorism și a imposibilității autorităților statelor de a preveni comiterea acestora, existența unei instanțe specializate, create cu sprijinul statelor la nivel internațional, trebuie nu doar salutat, ci și sprijinit.

Punerea în aplicare a acestei idei va fi fără îndoială un proces dificil, însă dacă acesta va reuși, noua instanță trebuie apreciată ca manifestarea voinței pe plan internațional de adaptare la noile provocări în găsirea de soluții adecvate pentru combaterea unui fenomen atât de grav cum sunt actele teroriste.

---

²³ A. Peters, *op. cit.*